

Bezinning 220: God, schenk spoedig recht aan rechtelozen 1

Lucas 18,1-8 = C-jaar 29° zondag door het jaar

Het Woord

Hij vertelde hun een gelijkenis over de noodzaak om altijd te bidden en niet op te geven: ‘Er was een rechter in een stad die geen ontzag had voor God en zich niets aan de mensen gelegen liet liggen. Er woonde ook een weduwe in die stad, die steeds weer naar hem toe ging met het verzoek: “Doe mij recht in het geschil met mijn tegenstander”. Maar lange tijd wilde hij dat niet doen. Ten slotte zei hij bij zichzelf: “Ook al heb ik geen ontzag voor God en laat ik mij niets aan de mensen gelegen liggen, toch zal ik die weduwe recht verschaffen omdat ze me last bezorgt. Anders blijft ze eindeloos bij me komen en vliegt ze me nog aan.”’ Toen zei de Heer: ‘Luister naar wat deze rechter zegt, al minacht hij ook het recht. Zal God dan niet zeker recht verschaffen aan zijn uitverkorenen die dag en nacht tot Hem roepen? Of laat Hij hen wachten? Ik zeg jullie dat Hij hun spoedig recht zal verschaffen. Maar als de Mensenzoon komt, zal Hij dan geloof vinden op aarde?’

Een woord bij het Woord

Voor zijn parabel kiest Jezus twee scherp tegengestelde figuren. Enerzijds is er de man met macht, onrechtvaardig, ongelovig, ja, egoïstisch. Anderzijds vertegenwoordigt de weduwe de mens zonder aanzien en rechten. De mens zonder papieren, die niets heeft om zijn recht te laten gelden. We worden dus uitgenodigd om deze parabel te interpreteren in diepe solidariteit met de mensen in de diepste ellende.

En toch verschaft de eerste recht aan de tweede. De reden is het aanhoudend en scherp aandringen van de vrouw. Blijkbaar zelfs met uitbundige lichaamstaal: de rechter vreest dat ze hem nog een oog uitslaat.

Als dan die goddeloze, onrechtvaardige rechter, louter uit egoïsme, want uit zelfbescherming, recht verschaft, hoeveel meer zal de liefdevolle en rechtvaardige God recht doen aan mensen! Zeker als ze Hem daarom vragen. Gebed loont dus!

Jezus beklemtoont dat God ‘weldra’ het recht zal doen gelden. De christenen rond Lucas klaagden immers over hun penibele situatie. Als alles pas op het eind van de tijd recht wordt getrokken, dan is het leven hier en nu niet uit te houden. Dáárom zegt Lucas Jezus na dat ze onophoudelijk en met veel aandrang moeten bidden.

Deze tekst eindigt echter in een nog ander en zelfs breder perspectief. Jezus vraagt of Hij geloof zal vinden. Van het geloof hangt alles af: overgave aan God, vertrouwen in zijn liefde en rechtvaardigheid, de overtuiging dat God voor zijn uitverkorenen zorgt, niet alleen na deze tijd, maar hier en nu.

Het Woord in mijn leven

Bid ik in diepe solidariteit met mensen zonder rechten? Kan ik mij hun levensomstandigheden inbeelden? Bid ik God onophoudelijk om hun recht te verschaffen? Is God rechtvaardig in mijn ogen? Vindt Hij geloof bij mij?

Bidden met het Woord

Heer Jezus,
de situatie van de weduwe
raakt Je tot in jouw hart.
De zwarte ellende van de armen
zet Je in beweging, ten leven.
Alle christenen roep Je op
om onophoudelijk te bidden
om recht voor de rechtelozen.
Verschaf dan recht, rechtvaardige Heer,
aan de ontelbaar vele mensen
die leven in ellende en angst,
vaak zonder toekomstperspectief.
Wees vooral bij hen,
die lijden onder onrecht en uitbuiting:
verschaf hun recht, Heer,
verschaf hun spoedig recht. Amen.

© Eric Haelvoet 2013